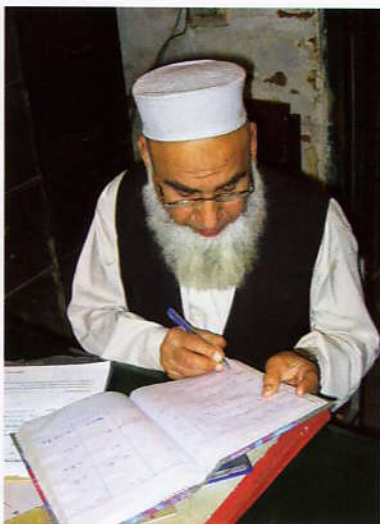

I Peshawar, Pakistan, skal man søge tilladelse til at rejse ind i de lovløse stammeområder ved grænsen til Afghanistan. Søren havde udset sig området ved Khyber Passet, men skulle først registreres hos stammehøvdingens gesandt i byen. For som gesandten sagde: "Nogle konkurrerende grupper i området har fået den dårlige vane at bortføre folk og bagefter kræve løsepenge, så vi skal vide, hvor vi skal sende anmodningen hen." Der fulgte en maskinbevæbnet soldat fra høvdingens private hær med i prisen på de 35 kr.

hvordan de lever og prøver at sætte sig ind i det."

Lugten af brændte 'benhår'

Der går ikke mange dage fra, Søren Padkjær er kommet hjem fra en rejse, til han begynder at planlægge en ny. Søren har ikke telefon med, når han er ude at rejse, og han længes normalt ikke hjem, fordi han er så opslugt af det sted, han besøger. Én gang har han dog savnet hjemmet i Jylland.

"Det var sidste år, jeg var i Indien, hvor jeg kørte med en kamelvogn langt ude i Rajasthans ørken. Kameldriveren skulle egentlig have taget mad med, men det havde han glemt, så alt, han havde med, var et runkent kálhoved og et par gulerødder. Han havde også glemt olien til at svitse karry i, så det blev til sådan nogle halvkogte, gamle grøntsager. Det var min fødselsdag, og det blev temmelig koldt sidst på dagen. Jeg havde heldigvis

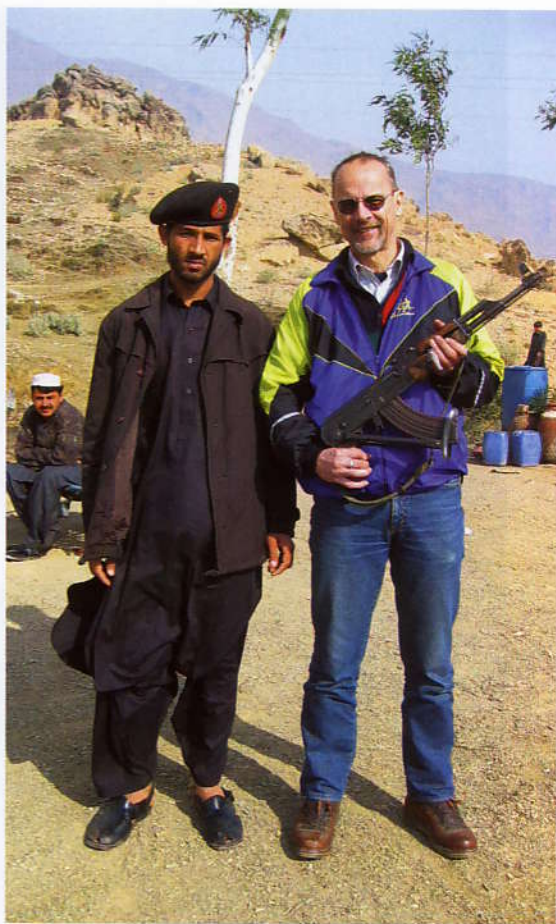
min dunsovepose med. Men ham kameldriveren og hans søn sad og strakte deres bare ben ind i bålet, og jeg kunne lugte, når hårene på hans ben brændte," griner Søren.

"Men det var nu mest maden, den var bare ekstrem uspiselig. Lige præcis dér kom jeg til at tænke på fødselsdagsbordet herhjemme."

For Søren er det at rejse en berigende del af hans liv, som han ikke kunne forestille sig at undvære.

Men det er ikke kun ham selv, der har gavn af de mange rejser. Hjemme i Bjerringbro bruger han sine oplevelser til frivilligt integrationsarbejde med kommunens flygtninge.

"Jeg kan huske, da vi frivillige skulle introducere os for hin- ▷

Sørens rejseliv begyndte for mange år siden. Her besøger han det lokale apotek på gaden i Kabul, Afghanistan i 1976.

DE BEDSTE REJSEROMANER

Søren Padkjær forbereder sig på sine rejser ved at læse romaner om landene. Her er et par af dem, der har gjort mest indtryk på ham.

Kærlighed på koleraens tid af Garcia Marquez.

"Den foregår ved en flodmunding i Sydamerika. Jeg læste den, da jeg sejlede rundt på Rio Grande i Guatemala. Det var bare så fascinerende. Det er en helt utrolig fantastisk bog – og at jeg læste den på et sted, der kan have inspireret forfatteren, gjorde naturligvis ikke oplevelsen mindre.

Det lykkelige Arabien af Thorkild Hansen.

"Første gang jeg var i Sanaà i Yemen, havde jeg den bog med. Jeg sad i et af imamens gamle paladser, der var lavet om til et herberg, og kiggede ud af de glasløse vinduer. Jeg kunne se ned på vejen, der snoede sig fra kysten ved Hodaïda, der hvor ekspeditionen – udsendt af Kong Frederik 5. i år 1761 – engang kom sneglende med kameler op gennem bjergene til Sanaà. De har formentlig boet i det samme gamle palads, som jeg boede i. Når man oplever sådan nogle ting, er det lige før, at stjernerne slår imod hinanden."